

TUMULT fm

MEDIAPLATFORM VAN CULTUUR- EN ONDERWIJSPARTNERS VAN DE STAD GENT

Review: Shylock door Jan Decorte/Bloet, Comp. Marius en Kaaitheater

Jan Decorte maakt al meer dan 40 jaar theater en mag dus gerust als icoon bestempeld worden. Hij doet dit sinds 1981 samen met zijn vrouw Sigrid Vink, die in al zijn producties meespeelt. Decorte is nooit vies geweest van een Shakespearebewerking en heeft zich nu gestort op de Joodse woekeraar Shylock uit 'The Merchant of Venice', één van Shakespeare's beste en meest controversiële stukken. Daarin wil de arme edelman Bassanio trouwen met de rijke Portia, maar hij moet zijn bruidsschat gaan lenen bij de Joodse Shylock, die contractueel laat vastleggen dat hij een pond van Bassanio's vlees krijgt als hij zijn lening niet kan terugbetalen. Natuurlijk kan hij die lening niet terugbetalen, dus staat Shylock met hakmes in de hand klaar om zijn pond vlees op te eisen.

Behoorlijk wat antisemitisme in dit stuk, maar ook een onvergetelijk hoofdpersonage dat uitblinkt in complexiteit en geniale monologen. Samen met zijn ondertussen vaste Shakespeare-kompanen van Comp. Marius en het Kaaitheater plaatst Decorte Shylock als hoofdpersonage op de voorgrond. Iets wat in Shakespeare's tijd niet kon, omdat het een Jood was.

Wat je te zien krijgt is Shakespeare zonder franjes, maar met veel rock 'n roll. Het is gestript van complexiteit en overbodige personages. Jan Decorte brengt zijn bewerking in een eenvoudig decor met basisbelichting en met kostuums waarbij de papieren kragen ritselen op de achtergrond. Het ziet er wat minimalistisch uit, maar het werkt. Bovendien speelt Jan Decorte zijn Shylock heel statisch omdat hij, zoals hij de laatste jaren wel meer moet doen, zijn tekst afleest vanuit het script. Shakespeare terug gebracht naar de essentie is ook dan perfect genietbaar, zeker als Decorte en co het onder handen nemen.

Het declameren van Decorte is niet meer wat het geweest is, maar dat maakt allemaal niet uit, de goesting blijft er nog vanaf druipen. En dat maakt deze Shylock zo uniek en genietbaar. Het gaat hier eigenlijk niet om wraak, een pond vlees of een haatdragende jood. Het gaat om liefde, goesting en trots. Het gaat om Jan en Sigrid. Hij die trots en breekbaar tegelijk zijn personage opvoert en alles geeft wat hij kan. Zij die met fonkelende ogen naar haar man kijkt en zacht binnensmonds de tekst zit mee te zeggen. En als ze vrolijk door het decor danst, kijk hij goedkeurend toe van op zijn stoel aan de zijkant van de scène. Het zit in heel het stuk, die jarenlange liefde, maar vooral in de beroemde 'Do we not bleed?'-monoloog van Shylock. Jan rukt zich los van zijn leest en gaat voor een rood doek staan. Achter Jan staat zijn vrouw die elke zin voor zegt, terwijl hij ze vastberaden herhaalt. Het is misschien niet de beste Shakespeare, maar wel de mooiste. En zolang die mensen op het podium staan, zullen er altijd vonken zijn.

Author: Wesley Deschryver

Categorie: